Scanned with CamScanner

Name

My precious memories

This is my scrapbook and it is very, very special to me.

SATI SADHANI GROUP

YEAR 2018

1st SEMESTER	3rd SEMESTER
Pahani Chetia	Pinky Dham
Parishmita Mahanta	Sanjoy Mollik
Swagata Bomuah	Preeti Sindolia
Dudomoni Phukon	Narayan Umang
Sikha Talukdar	Indhani Gope
Pankaj Changmai	Jimli Saikia
Ambind Kumar Pandit	Rijumoni Chutia
	Mala Bomuah
	Rumi Sumin

Class

Year

CONTENTS

SL NO	LESSON NAME	PAGE NO
1.	THE TWO GOATS	1-2
2.	PATIENCE ALWAYS PAYS	3-4
3.	CLEVER ARJUN	5-6
4.	RIKU'S LAZINESS	7-8
5.	এজোপা -অহংকাৰী গোলাপ ফুলৰ কাহিনী	9-13
6	লালচী কুকুৰা	14-15
7	THE MONKEY'S JUSTICE	16-17

Scanned with CamScanner

1: THE TWO GOATS

One day a black goat and a brown goat met in the middle of a bridge over a stream. The bridge was very narrow and only one of them could cross it at a time. The black goat snarled at the brown goat, "Get out of my way, let me go first." Then then brown goat snarled back "You move back or else I will throw you into the stream."

Scanned with CamScanner

They threatened each other for some time. Then they charged each other furiously. So both of them lost their balance and fell into the stream. Both of them were drowned.

The poor goats did not know that anger leads to sorrow.

Another time two other goats met on the bridge in the same way. They were quite sensible. One of them sat down and allowed the other goat to up and went on her own way.

Thus both of them crossed the bridge safely. The two clever goats knew that peace leads to joy.

MORAL- Anger leads to sorrow & peace leads to joy

2: PATIENCE ALWAYS PAYS

Once a king wanted to appoint someone as his personal assistant. Many people had gathered in the palace.

The king led them to the pond and said, "Any one who fills the pond's water in this pot will be chosen for the post. But I must tell you

that there is a hole in the pot."

Most of people left without even trying. Some people tried once and then left.

But one man kept filling the pot with pond water patiently. He filled th

water in the pot and kept it on the ground. But always within a few minutes, the water dripped out on the ground completely. He tried many times but in vain. At last the pond was empty. The man found a diamond ring in the empty pond and gave it to the king.

The king said, "Keep the ring with you. This is the reward of your patience and hard work. You are also appointed as my personal assistant."

Thus it is very well said that patience always pays.

MORAL: Preservance is the key to success.

3: CLEVER ARJUN

Once Arjun and his younger brother Karan were alone at home. Their father was a police officer. He had brought a red file home. It contained all the information about the notorious terrorists. Arjun knew that the file was kept safely in the cupboard.

Arjun and Karan were playing when

Two terrorists got into their house and said, "Where is the red file?"

Arjun was clever. He said, "The file is kept in the bedroom above the cupboard. I can't reach it." Both the terrorists got into the bedroom to get the red file. As they were searching for the file above the cupboard, Arjun quickly locked the door and called his neighbours. He also phoned his father. Soon his father and police reached their house.

So both of the terrorists were arrested. Clever Arjun had helped his father in arresting the terrorists by his cleverness. All the neighbours praised him.

MORAL: Presence of mind help us in every situation.

4: RIKU'S LAZINESS

Riku was a lazy rabbit. He never did any work. He walked and hopped slowly. He was always late every where because he was slow and lazy.

His parents used to warn him, "Son, please leave this bad habit of laziness. This can make you suffer."

But Riku did not pay any attention to their advice.

One day Riku was lying under a

shady tree. Some of the rabbits were playing nearby. Just then another rabbit, named Tikku, came running and said, "Friends! run away. The wolf is coming here. He will eat all of us." Hearing this, all the rabbits run away. But Riku did not get up because of his laziness. He thought, "The wolf is far away, I can sleep a little more."

Soon the wolf came there. Riku could not run away. The wolf pounced and killed him. Thus, Riku lost his life just because of his laziness.

MORAL : Laziness is a secret ingredient that leads into failure.

এখন ফুলন্ত ৰতনিগছা নামৰ এগোপা গোলাপ ফুল আছিল। গোলাপ গোপা নিজৰ সৌন্দৰ্যৰ বাবে অহংকাৰী আছিল। তাইৰ সমান সুন্দৰী আৰু কোনো নাই। এই-বাবে তাই মগ্ন। ঐৰণীয়া মৌ-মাখি আহি সেতিয়া তাইৰ পাহিত পৰে কেতিয়া ৰতনিগছাৰ অহংকাৰ আৰু বাঢ়ি যায়।

এদিন বাগিচাত ফুলৰ সৌন্দৰ্যৰ প্ৰতিযোগিতা আৰম্ভ হ'ল। এই প্ৰতিযোগিতাৰ পৰীক্ষক আছিল ৰতনীগন্ধা ফুল এগোপা। তাইগো সুন্দৰী আছিল। তাই এপিনৰ পৰা বাগিচাৰ ফুলবোৰ এই অৱশেষত ৰতনিগছা

নামৰ গোলাপ তোপাক বাগিচাৰ শ্ৰেষ্ঠ সুন্দৰী কুঁৱৰী বুলি ঘোষণা কৰিলে। আনন্দত ৰত্নলিচাই নগেন্দ্ৰৰ আলিঙ্গন কৰিলে। সেইদিন ধৰি ৰত্নলিচাক পাম বোৱেন, তহাঁকাৰত মুকুলা মত হৈ তাইৰ লাৱণ্যময়তাক কেনা ব্যৱহাৰ কৰিবলৈ লাগিল।

এদিনখন তিকাপ আৰু হুলি নামৰ দুটা নতহ আহি গোলাপফুল তোপাৰ পাহিত পৰি লোৱা লাগিল আৰম্ভ কৰিছে মাথোন হুলুতে সিহঁতে কুঁৱৰী মাত শুনিবলৈ পালে। গোলাপ তোপাই সিহঁতক কলে "তহঁতে ইমাত তিৰাৰ নোৱাৰিবি এইখন মোৰ বিচনা"। তেতিয়া নম্ৰভাৱে হুলিয়ে কলে, "বাইদেউ অলপ ঠাওঁ এই ঠাইতে তিৰাবলৈ দিয়ক। আমি অলপ শিকিবে মাত্ৰ"। কিন্তু ৰত্নলিচাই কুঁৱৰী মতেৰে কলে যে ইমাত পৰা অলে অলে নহলে কথা কোৱা হ'ব। তাইৰ কথা শুনি স্তব্ধতে মৰা লোকাই তোপাৰ কেনা লাগিল। সিহঁতক তাইৰ

ভাবলৈ মতি পৰিয়ালে। তেতিয়া ঠাইতে তাইৰ ওচৰতে বিশ্ৰাম লালে। কিন্তু মনৰ শিকুহি সেইদিনাই আন এটা পৰিয়া আহি গোলাপ তোপাৰ ওপৰত পৰিলহি। এইবাৰ ৰত্নলিচাৰ খং দুগুণ বাঢ়িল। বাৰে বাৰে আমনি দিয়াৰ বাবে। কিন্তুনো তাই শান্তি দিবৰে আৰু অকলশৰে অবিবৰণ দিবৰে। নিজলাগ হৈ পৰিয়াটোৱে আন এজোপা সুন্দৰ পৰি মৌ দুহি তাইৰ মুখত বুলুৱ পাতিলে। এনে সময়তে আন এটা পৰিয়া আহি সুন্দৰ গোলাপ তোপাৰ ওপৰত পৰাত মতে তাই কৌ আমিটোকো অকথ্য অপমানে পাৰি আমি পাৰি কলে, "তোৰ ইমান সাহস যে মোৰ পাহিত পৰি মৌ খাবলৈ আহিছ"।

গোলাপ তোপাৰ ব্যৱহাৰত সুন্দৰিত আটায়ে কুণ্ণ হ'ল। ইমাত প্ৰতিবাদ জনাবলৈ শিখিলা এখন বাগৰৰা মত আৱাৰ কৰিবলৈ

শ্ৰীমতী মহাপাত্ৰ হৈ মতৰ মতাৱলী

নিৰ্বাচিত হ'ল। তাই বৰ প্ৰসন্ন অনুভৱ কৰিছিল। সভাত অন্যান্য সদস্যসকলে মন্ত্ৰীত মিছেছ শাহকে কৈছিল "আমি আচাৰ্য ইমাত নিমিত্তেহে আহিব লাগে। সভাখনীৰ আচাৰ্য কেতুৰ বাবাত সমৰ্থন দিলে আৰু প্ৰত্যেকে প্ৰত্যেকক সহায় কৰাৰ প্ৰতিশ্ৰুতি দিলে। কিন্তু ৰত্নলিখা কেতুৰ মতত উলা হৈ ৰ'ল। কোনত নিৰুপায় হৈ তাইৰ মতে আচাৰ্য আহোমো আৰম্ভ কৰিলে আৰু শেষলৈ তাইৰ নাম নথাকা হ'ল। এইবাৰ তাই সকলোবাৰে অকলশৰীয়া হৈ পৰিল। দিনটোৰ পাছত আবেলি তাই মন মাৰি অৱসৰ বেছি ৰ'ল। তাইৰ হৃদয়ৰ অৱস্থাত নিশ্চুপ থাকি পাছৰাই তাইক সুখ বুলি আশ্বস্তি দিছিল। ৰত্নলিখাই এই শোক-পাছৰাবোৰ উৎপাত সহ্য কৰিব নোৱাৰি ভাবিলে যে এইবাৰ সাঁচৰেপে তাইৰ পৰাজয় হ'ল। তাইৰ অহংকাৰে এৰে নাম নিদিলে। এনে অৱস্থাত তাই

ধুনীয়া হৈ আহিবলৈ কি লাভ হ'ব চিন্তা কৰিলে।

কিছুদিনৰ পিছত সৰু সৌ-মাথি ৰত্নলিখাৰ ওৰেলৈ অহাত বিষণ্ণ মনে তাই নিজৰ দুখৰ কথা কলে আৰু তাইৰ অন্তৰত বাবে ঝমা খুলিলে। লাগে লাগেই সেই সৌ-মাথিটোৱে শাহাৰ ৰত্নলিখাৰ দুখৰ কথা কলেহি। শ্ৰীমতী শাহে বুজালে যে ঈশ্বৰে দিয়া ৰূপ, সৌন্দৰ্য, বুদ্ধি আৰু সম্পত্তিয়ে কাৰো সুখী কৰিব নোৱাৰে, যদি এইবোৰ জ্ঞান আৰু জ্ঞানৰ বাবে ব্যৱহাৰ হয় তেতিয়াহে প্ৰকৃত সুখ লাভ। জ্ঞান পাব বন্ধুত্ব, মতম আৰু অনুকম্পা পাবলৈ হ'লে আমাৰো মতম বিলাব লাগিব। সংসাৰত কোনো স্বাধীন হ'ব নোৱাৰে। ৰত্নলিখাই এই কথা হৃদয়ংগম কৰিলে আৰু নিজৰ ব্যৱহাৰত বাবে অনুতপ্ত হ'ল।

<u>নীতি শিক্ষা</u> : অহংকাৰেই পতনৰ মূল

6: लालची कुत्ता

एक बार एक को बहुत जोर से भूख लगी थी, तभी उसे एक रोटी मिली। वह उस रोटी का पूरा आनंद लेना चाहता था। इसलिए वह उसे शान्ति मे बैठकर खाने की इच्छा से रोटी को अपने मुँह मे दबाकर नदी की ओर चल दिया। नदी पर एक छोटा पुल था। जब कुत्ता नदी पार कर रहा था,

तभी उसे पानी मे अपनी परछायी दी। उसने अपनी परछायी को दूसरा कुत्ता समझा और उसकी रोटी छीनना चाहा।

रोटी छीनने के लिए गोंकते हुए नदी मे छलाँग लगा दी। मुँह खोलते ही उसके मुँह की रोटी नदी के जल मे गिरकर बह गयी और लालची कुता भूखा ही रह गया इसलिए कहा गया है कि हमे लालच नहीं करना चाहिये।

नैतिक : लालच बूरी बला है।

Scanned with CamScanner

7: THE MONKEY'S JUSTICE

One day two cats found a piece of bread. One of them jumped at it and picked it up. Another one tried to snatch it for her.

The first cat said, "It is my piece of bread. I was the first to pick it up." The other cat said, "But I saw it first and so it is mine." While they were arguing a monkey was passing by. The cats requested him to act as judge and settle their quarrel.

The monkey agreed and took the piece of bread from them. He made two equal parts of bread. Then he shook his head and said, "These two parts are not equal. One is bigger than the other." So he ate a bit of the

bigger part. But again the part were not equal. So he ate a bit of the bigger part again.

This went on till only small bits of bread were left. Then he said, "How can I give you such small bits? I will eat them myself." Saying so he ate these small bits also and went away.

The poor cats now understood that a third person always gains when two persons quarrel.

MORAL :- When you quarrel, someone else gain.

Jogi 22.11.2018

Scanned with CamScanner